

Tien dagen van gebed

Beste

In 2023 had Kniel voor het eerste een gedrukte bundel voor de Tien dagen van gebed. Ook in 2024 konden meer dan 1000 exemplaren verspreid worden. Meerdere kerken hebben het moment aangegrepen om zelf iets te doen, bijv. gebedsavonden te organiseren. Ook jou willen we aanmoedigen om dit jaar gebruik te maken van deze nieuwe bundel en de tien dagen van Hemelvaart tot Pinksteren apart te zetten voor meer en intensiever gebed.

Als we dat doen gaan we in het spoor van de eerste leerlingen, die met zo'n 120 tien dagen lang samen doorbrachten in de bovenkamer. Veel tijd om na te denken over Gods bemoeienis met de mensen, die zo wonderlijk is en onverdiend.

De Schepper van hemel en aarde heeft vanaf de hof van Eden op veel manieren laten zien dat Hij een relatie wil met ieder van ons. Maar het komt niet vanzelf. We moeten ons ervoor openstellen en er zelf ook naar op zoek gaan. Jezus heeft ons zelf beloofd: 'ieder die vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan' (Matteüs 7:8). Laten wij ons er naar uitstrekken om dit ook dit jaar te ervaren.

Dit boekje wil je daarbij helpen: tien dagen lang kijken we vanuit de Bijbel hoe we gevoelens kunnen omzetten in gebed. Daarbij worden gebedsonderwerpen meegegeven. Vul gerust aan met andere gebedspunten (je kunt bijv. de namen van geliefden

verdelen over 10 dagen als gebedspunt voor elke dag). Er worden ook enkele mogelijkheden voorzien om 'samen' te bidden.

Leg dit boekje op je nachtkastje of steek het in je Bijbel. Leg het alleszins ergens op een in het oog springende plaats. Laat je niet ontmoedigen als je het een dag vergeten bent. Zet rustig door en kijk uit naar hoe God hiermee in je leven gaat werken.

*Nieuw dit jaar is een **apart boekje** voor ouders en kinderwerkers **met gebedsvormen voor kinderen**. Het kan samen met deze bundel gebruikt worden en werkt dag na dag met hetzelfde onderwerp.*

Nadien horen we graag wat het uitgewerkt heeft, zodat we anderen hiermee kunnen bemoedigen of juist conversatie-starters kunnen zijn om te groeien daar waar het niet lukt.

Broer, zus, bedankt als je mee op weg gaat!

Dag 1 – Hemelvaart

Verdrietig

Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven.

(2 Korintiërs 1:3-4)

*Vandaag online gebed om 20:00.
Kijk op <https://kniel.be> voor de link.*

Deze tekst hoort bij het jaarthema van VEG en EJV voor 2024-25, respectievelijk onder de noemer 'Aan1geschakeld' en 'Heftig'. Wie verdrietig is, heeft nood aan troost.

Verdriet en troost horen ook bij Hemelvaart en Pinksteren. Wordt de Heilige Geest in het evangelie van Johannes niet 'de Trooster' genoemd? Vanaf Hemelvaart missen de leerlingen Jezus. Ze hebben nood aan troost en bidden om de beloofde Trooster. Heel de kerkgeschiedenis staat in het teken van de troost die God ons schenkt door zijn Geest. Paulus mag dus echt wel zeggen dat God 'ons altijd troost'.

De Psalmen hebben hier ook weet van. 'Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij' (Psalm

23:4). *'Gelukkig wie bij u hun toevlucht zoeken, met in hun hart de wegen naar u. Trekken zij door een dal van dorheid, het verandert voor hen in een oase'* (Psalm 84:6-7).

Verdriet is een emotie die veel plaats krijgt in de Bijbel en openlijk getoond wordt. Er wordt bijvoorbeeld veel vaker gehuild – zeker door mannen – dan in onze cultuur.

God troost ons 'in al onze ellende'. De ellende kan wellicht veel vormen aannemen, maar het gaat vooral om 'benauwdheid' of 'verdrukking'. Het leven is geen plezierreisje, maar God is erbij. Wellicht heb je ook zelf moeite gekend of misschien ga je door een moeilijke tijd. Maar hopelijk heb je ook Gods ontferming ervaren.

De troost die wij van God ontvangen, kunnen we op onze beurt doorgeven aan anderen. (Houdt dat niet ook in dat de troost die God ons schenkt vaak door andere mensen tot ons komt?)

Maar als wij anderen troosten of verlangen om dat te doen, is gebed een van onze wapens. Geliefden die lijden, broers en zusters in Christus die vervolgd worden ... veel mensen hebben verdriet. We kunnen hen bemoedigen door te laten weten dat we aan hen denken, we kunnen vragen hoe het nu gaat, zeggen dat we voor hen bidden en onze gebeden aanvullen met wat zij er misschien zelf over zeggen.

Verdieping

Wie verdrietig is wordt door Jezus gelukkig geprezen. *'Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden'* (Matteüs 5:4). Verdriet kan zeker heilzaam zijn. Maar de troost die Jezus in het vooruitzicht stelt, wordt door Hemzelf gegeven. *'De geest van*

God, de HEER, rust op Mij, want de HEER heeft Mij gezalfd ... om allen die treuren te troosten' (Jesaja 61:2). Het hoorde om zo te zeggen bij Jezus' werk om te troosten en we lezen meermaals dat Hij innerlijk bewogen was wanneer Hij het verdriet en het lijden van mensen zag.

Gebed

- ◆ Dank dat God steeds bij je is en je altijd wil troosten en moed geven als je in moeilijke omstandigheden verkeert.
- ◆ Dank dat God broers en zussen geeft om jou te troosten.
- ◆ Bid dat jij ook tot troost en bemoediging mag zijn van mensen die op je weg komen.
- ◆ Bid ook voor troost en kracht voor broers en zussen, die in landen leven waar verdrukking is (gebruik daarvoor de concrete gebedsonderwerpen van de organisaties, die in die landen werkzaam zijn).
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Heer, dank u wel dat u door uw Geest steeds bij mij bent en mij onder alle omstandigheden wil troosten. Dank u voor uw woord dat mij kracht en troost schenkt. Dank u voor broers en zussen die u aan mij schenkt om mij te troosten. Help mij om ook tot troost en bemoediging te zijn voor anderen. Amen.

Dag 2 – Vrijdag

A large, elegant cursive word 'Blij' (Happy) written in black ink, positioned in the upper right corner of the page.

*Dit is de dag die de HEER heeft gemaakt,
laten wij juichen en ons verheugen.*

(Ps.118:24)

Hoe goed het ook kan zijn om verdrietig te zijn, de Bijbel nodigt ons uit om dat niet langer dan nodig te blijven. Integendeel.

Toen de priester Ezra na de ballingschap de wet van Mozes voorlas aan het volk, barstte iedereen in tranen uit. En Ezra zei: *'Deze dag is gewijd aan de HEER, uw God; rouw dus niet, en huil niet! ... Maak een feestmaal klaar met lekker eten en drinken, en deel ervan uit aan wie niets heeft, want deze dag is gewijd aan onze Heer. Wees niet bedroefd [of verdrietig], want de vreugde die de HEER u geeft, is uw kracht'* (Nehemia 8:9b-11).

Het volk werd uitgenodigd om iets te doen wat kan uiting geven aan blijdschap om die zo op gang te brengen of te versterken. Ook in Psalm 118:24 worden we aangespoord om blij te zijn met deze dag. Dat is niet altijd gemakkelijk. Maar anderzijds maakt blijdschap of vreugde wel deel uit van de vrucht van de Geest (Galaten 5:22). Het zit als het ware in onze gereedschapskist.

Vreugde en vrede worden daarbij met elkaar verbonden. Vrede of *sjalom* gaat om een toestand van harmonie of welbevinden. waarbij in de eerste plaats de relatie met God in orde is. Als je vrede hebt, dan is de vreugde nooit ver weg. Maar we moeten

misschien wat moeite doen om haar uit onze gereedschapskist tevoorschijn te halen.

Ook Paulus roept ons in Filippenzen 4:4-9 op om ons altijd te verheugen. Hij geeft enkele recepten die daartoe bijdragen. Enerzijds aan God vragen wat we nodig hebben (zonder ons zorgen te maken) en Hem daarbij danken. Anderzijds wat we denken en doen afstemmen op Gods waarheid en wil (zoals Paulus ons voortoont). Beide leiden tot het ontvangen van de vrede van God. En de blijdschap zal volgen.

Verdieping

Voor het volk in Ezra's dagen was verdriet een tussenstap. Ze hadden geen vrede want hun relatie met God was verstoord. Dat beseften ze toen de wet werd voorgelezen. Daarom begonnen ze te huilen. Dit besef van zonde droeg juist bij aan het herstel van de relatie met God. Daardoor konden ze opnieuw *sjalom* hebben en konden ze blij worden.

In Psalm 32 schrijft David dat hij zijn vrede kwijt was als gevolg van zonde. *'Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg.'* Maar toen beled hij zijn schuld en God vergaf zijn zonde. Hij ontving *sjalom* en vreugde en sluit af met een oproep: *'Verheug u in de HEER, rechtvaardigen, en juich, zing het uit, allen die oprecht zijn van hart.'*

Gebed

- ♦ Dank dat de Heer je kracht wil geven door je te verheugen in Hem.

- ◆ Dank dat je vrede met God hebt ontvangen door het offer van Jezus.
- ◆ Bid dat je vreugde in de Heer niet zal worden weggenomen als je door een moeilijke periode gaat.
- ◆ Bid dat je anderen mag bemoedigen door je vreugde en vrede met hen te delen.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
-
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*
-

Vader, dank u voor deze nieuwe dag die u mij geeft. Dank u dat de vreugde in u mijn kracht is. Dank u dat ik verzoend ben met u door het volbrachte werk van de Heer Jezus: dank u dat ik daardoor rust en vrede in mijn hart heb. Help mij om anderen te helpen als hun blijdschap en vrede weg zijn door moeites. Amen.

Dag 3 – Zaterdag

Eenzaam en Gods nabijheid

De HEER ging voor hen uit om hun de weg te wijzen, overdag in een wolkkolom, 's nachts in een lichtende vuurzuil. Zo konden ze dag en nacht verder trekken. Overdag ging de wolkkolom het volk voortdurend voor, en 's nachts de vuurzuil.

(Exodus 13:21-22)

In de 21e eeuw is eenzaamheid in de westerse wereld een groot probleem. In december 2024 stond de VRT-actie 'de warmste week' in het teken hiervan. We zijn veel meer alleen dan vroeger. Het aantal huishoudens met slechts één persoon wordt steeds groter. De meeste mensen vinden het niet fijn om veel tijd alleen door te brengen. 'Onderzoekers omschrijven eenzaamheid als *het ervaren verschil tussen gewenste en aanwezige contacten*' (Wikipedia). En dat verschil blijkt voor velen groot te zijn.

Maar wie ervoor *kiest* om een bepaalde tijd alleen door te brengen, zal zich dus niet eenzaam voelen. Alleen zijn kan juist als iets goeds ervaren worden. Marcus schrijft over Jezus: '*Vroeg in de ochtend ... stond Hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden* (1:35). En toen Hij hoorde van het overlijden van Johannes, '*week Hij per boot uit naar een afgelegen plaats waar Hij alleen kon zijn*' (Matteüs 14:13) om zijn verdriet te beleven.

Eenzame plek, wildernis, woestijn ... het speelt een grote rol in de Bijbel. Israël bracht veertig jaar door in de woestijn vóór het kon binnentrekken in Kanaän. Daar leerde het God kennen en deed het ervaring op met zijn nabijheid door de wolkkolom en de vuurzuil, maar ook door zijn zorg voor zijn volk. Mozes zocht veertig dagen lang Gods nabijheid op in de extreme eenzaamheid op de berg Sinaï. Ook Jezus werd door de Heilige Geest de woestijn in geleid om er op zijn beurt veertig dagen door te brengen. Hij werd daar verzocht door de satan, maar daar kun je juist sterker van worden.

Het is niet leuk om je eenzaam te voelen. Maar je kunt misschien leren om van de nood een deugd te maken. Als er geen mensen in de buurt zijn waar je 'contact' mee kunt hebben, kun je de gelegenheid benutten om de aanwezigheid van God te beleven. Dit is niet iets wat je 'voelt' (al kan dat soms wél gebeuren), maar iets waar je je op afstemt. Om te beginnen kun je natuurlijk aan de Vader vertellen hoe eenzaam je op dat moment bent. Dat kan een springplank zijn voor verder gebed.

Maar wellicht is het belangrijker om zoals Jezus regelmatig tijd apart te zetten. Maak er een gewoonte van (als je die nog niet hebt) om de eenzaamheid op te zoeken om de goede God te ontmoeten.

Verdieping

De grote voorbeelden zoals Jezus en Mozes combineren eenzaamheid met vasten. Zoals je lichaam lijdt onder voedselgebrek en je ziel onder gebrek aan contacten, zo lijdt je geest als de relatie met God te slap is. Wanneer je vast heb je juist ook meer tijd voor gebed. Door je lichaam voedsel te

onthouden druk je uit dat de ontmoeting met de Allerhoogste voor jou nog belangrijker is dan voedsel voor je lichaam.

Gebed

- ◆ Dank God dat Hij steeds bij je is door de inwoning van Zijn Geest.
- ◆ Vraag je Hemelse Vader om je te helpen om de eenzaamheid op te zoeken om bij Hem te zijn.
- ◆ Vraag God dat Hij je helpt om Hem ook te zoeken door te vasten.
- ◆ Bid dat je een troost mag zijn voor mensen die eenzaam zijn.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Machtige Vader, u hebt zelf gezegd dat het niet goed is dat de mens alleen blijft. Wij hebben elkaar nodig. Wilt u mij maken tot een aangenaam en boeiend contact voor mijn naaste.

Dank u Jezus dat u ons het voorbeeld hebt gegeven. u was op aarde de metgezel van de apostelen; u hebt ons de Heilige Geest gegeven om voor altijd bij ons te zijn. Leer mij om in de stilte u te zoeken en een relatie op te bouwen met u. Amen.

Dag 4 – Zondag

Gezien

Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt.

Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel. (Psalm 139:14)

Want Hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid. (Efeze 2:10)

Gezien worden, opgemerkt worden, aandacht krijgen. We hebben het nodig. Zolang een baby'tje in de moederschoot is, wordt het daar gekoesterd. Maar van zodra het de schoot verlaten heeft, wordt het van levensbelang gezien (en gehoord) te worden. En reken maar dat de ouders niets ontgaat.

Maar de Heer heeft ons al 'gezien' vóór we geboren werden. 'Uw ogen zagen mijn vormeloos begin,' weet David (Psalm 139:16). De Schepper van hemel en aarde was betrokken bij ons prilste begin. En dat is wonderbaar. Dat Hij zo dichtbij is, is van levensbelang.

Een baby'tje weet zich al gauw gezien en reageert daar doorgaans enthousiast op. Met God duurt dat wat langer, maar het is de bedoeling dat er een moment komt dat je beseft dat je door Hem gezien wordt en dat je daarop gaat reageren. 'De Heer heeft mij gezien en onverwacht ben ik opnieuw geboren en getogen,'

jubelt Huub Oosterhuis. In Christus worden wij een nieuwe schepping.

Dan komt er een nieuwe fase in het ‘gezien’ worden: het besef dat daar een verwachting aan verbonden is. Tegen Abraham zegt God: *‘Wandel voor mijn aangezicht’* (Genesis 17 NBG51). Anders gezegd: Wees je ervan bewust dat je door Mij gezien wordt. De Allerhoogste let op mij en ik wil graag zo leven dat Hij daar genoeg aan beleeft. En laat het nu zo zijn dat Hij ons daar zelfs bij wil helpen. Hij heeft goede daden voor ons voorbereid. En ja, Hij heeft ons daar ook bekwaamheden, talenten, gaven voor gegeven.

Ieder kind met talent op een of ander vlak – sport, dans, muziek ... – wil graag door de ouders gezien worden bij de uitoefening daarvan. Onze hemelse Vader hoeft je echt niet over de streep te halen om *alstublieft* te komen kijken. Hij is er al.

Wat heb jij van Hem gekregen dat je Hem graag wilt laten zien?

In gebed kun je hiervoor je dankbaarheid uitspreken. Je kunt vragen dat Hij je ogen opent om te zien wat Hij voor jou heeft voorbereid en om daar van harte in te gaan staan. Je kunt bidden dat je zo vrucht mag dragen.

Of misschien weet je het allemaal nog niet zo goed. Dan kun je met God een ontdekkingstocht beginnen. Vragen om wijsheid, inzicht, openbaring, gelegenheden ...

Verdieping

Het is zeker niet zo dat je eerst je talenten of gaven moet kennen vóór je ze kunt inzetten. Is het niet juist door te proberen dat je ontdekt dat je een bekwaamheid hebt? Ook anderen zien dat

misschien. Zo is het Barnabas die Paulus naar Antiochië brengt omdat hij overtuigd is dat Paulus daar veel kan betekenen.

Gebed

- ◆ Dank God dat Hij jou reeds heeft ‘gezien’ vóór je geboren werd.
- ◆ Dank Jezus dat je in Hem een nieuwe schepping bent.
- ◆ Bid dat je mag ‘wandelen voor Gods aangezicht’.
- ◆ Bid dat je je bekwaamheden, talenten en gaven mag ontdekken om ze dan in te zetten tot Gods eer en tot zegen van mensen om je heen.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Ik dank u, hemelse Vader, dat u wilde dat ik bestond. Ik ben door u geschapen met een doel. Ik bid u dat ik mag leven naar dat doel, dat ik dat steeds voor ogen mag houden.

Help me om tijd voor u en uw woord te maken zodat u tot me kan spreken en mij door uw Geest kan leiden.

‘Zie of er bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg’ (Psalm 139:24). Amen.

Dag 5 – Maandag

Bezorgd en/of teleurgesteld

Mijn machtige rots, mijn schuilplaats is God.

(Psalm 62:8b)

Maak je geen zorgen, zegt Jezus. Gemakkelijker gezegd dan gedaan. *‘Maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding?’* (Matteüs 6:25) Voedsel en kleding zijn dingen die de heidenen najagen. Voor Jezus’ leerlingen geldt: *‘Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden’* (vers 33).

Het verschil tussen ‘heidenen’ en Jezus’ leerlingen ligt precies hierin dat de leerlingen weten dat God betrokken is. Betrokken als een Vader leert Jezus ons. De heidenen weten dat niet. Wie de Allerhoogste niet kent staat er alleen voor. Wie Hem wel kent, leert dat zijn belangen groter zijn dan de onze. Zonder God vernauwt onze blik zich vanzelf tot onze noden en de noden van ‘de onzen’. Met God is het perspectief veel breder: we leven in zijn koninkrijk en we kunnen bij Hem terecht. Hij is onze schuilplaats, onze machtige rots.

Eigenlijk zegt Jezus: ontspan je! Kijk naar de vogels, kijk naar de bloemen in het veld. Zij maken zich ook niet druk. God zorgt voor

hen en voor ons. Zijn zorg is globaal. Hij legt niet elke morgen een vers brood op onze stoep (al kan Hij dat wel, denk aan het manna in de woestijn, denk aan de raven die Elia voedsel brachten). Zijn voorziening is vruchtbare grond, regen, zaad. Er moet voor gewerkt worden, tot en met het bakken van het brood. Maar geeft dat niet juist vreugde? Het probleem ontstaat wanneer wij ons gaan toe-eigenen wat God ons geeft. Dan is het niet meer van en voor iedereen, maar voor mij. En ik maak mij bezorgd om te kunnen houden wat ik mij toegeëigend heb. Dan ben ik een heiden, iemand die God niet kent.

Paulus schrijft aan Timoteüs: *'Tijdens de veldtocht wordt geen soldaat gemoeid in de zorg voor zijn onderhoud'* (2 Timoteüs 2:4a NBG51). Een soldaat ontvangt wat hij nodig heeft (en rekent daar ook op). Maar dezelfde Paulus schrijft aan de Filippenzen: *'Ik heb geleerd om in alle omstandigheden voor mezelf te zorgen. Ik weet wat het is om gebrek te lijden, maar ook wat het is om in rijkdom te leven. Ik heb alles aan den lijve ondervonden: overvloed en honger, rijkdom en gebrek. Ik ben tegen alles bestand door Hem die mij kracht geeft.'* (4:11b-13 NBV). Voor Paulus maakt het niet uit: God is altijd zijn schuilplaats, zijn sterkte. Ongeacht de omstandigheden en ongeacht of hij Gods zorg voor hem wel of niet merkt.

Wie niet leert om daar zo mee om te gaan, kan gemakkelijk teleurgesteld worden. Het kan er immers de schijn van hebben dat God niet voor je zorgt, dat je vergeefs bij Hem probeert te schuilen. Toch mag je weten dat God er steeds is, alles overziet en je vasthoudt doorheen alle omstandigheden.

Verdieping

Leer om elke dag te leven vanuit het perspectief van Gods Koninkrijk. Dat zal in de eerste plaats je focus veranderen: je zal niet langer gericht zijn op je eigen leven. Maar je zal meer en meer leren denken en handelen vanuit Gods Koninkrijk.

Gebed

- ◆ Dank dat God betrokken is bij je leven.
- ◆ Vraag God om niet op je eigen noden gericht te zijn, maar eerst zijn Koninkrijk te zoeken.
- ◆ Bid dat je steeds voor ogen zal houden dat God alles overziet en je vasthoudt doorheen alle omstandigheden.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Heer, dank u dat u mij helemaal kent en steeds dicht bij mij bent.

Help me om eerst uw Koninkrijk te zoeken. Dank u dat u dan alles zal geven wat verder nodig is.

Help me om steeds het perspectief van uw Koninkrijk voor ogen te houden om zo te denken en te handelen vanuit uw Koninkrijk. Amen.

Dag 6 – Dinsdag

*Gezegend wie op de HEER vertrouwt,
wiens toeverlaat de HEER is.
Hij is als een boom geplant aan water,
zijn wortels reiken tot in de rivier.
Hij merkt de komst van de hitte niet op,
zijn bladeren blijven altijd groen.
Tijden van droogte deren hem niet,
steeds weer draagt hij vrucht.*

(Jeremia 17:7-8)

Enkele jaren geleden hebben we in ons land een maandenlange droogte gekend. Niet zo extreem als in andere delen van de wereld, maar toch met een grote impact op natuur en landbouw. Van groene bladeren of gras was niet veel sprake meer. Herinner je je nog hoe verdroogd de maïsvelden er bij stonden? Veel vrucht droegen ze niet.

Droogte was voor Jeremia en zijn landgenoten een bekend fenomeen. Maar hij wist ook dat een boom die aan een rivier of een vijver stond, daar geen last van had. Zo'n boom merkte de komst van de hitte niet op. Hij kon blijven drinken en hij bleef vrucht dragen.

In geestelijk opzicht leven we in een dor land. Misschien gaat ook onze eigen weg 'door een donker dal' (Psalm 23:4). Jeremia had hier ervaring mee. Geruime tijd bracht hij in gevangenschap door,

een uitzichtloze situatie. Op een ander moment uitte hij een klacht tot God: *'Eenzaam was ik, door uw toedoen ... Waarom blijft mijn lijden duren ... u hebt mij teleurgesteld, als een beek die drooggevallen is.'* (Jeremia 15:17-18). Een stevig verwijt. Hoe kunnen we dat rijmen met de hoopvolle tekst hierboven? Maar God roept hem tot de orde: *'Als je waardige woorden spreekt, niets onwaardigs, zul je weer mijn zegsman zijn'* (vers 19). En het eindigt met een belofte: *'Ik zal je terzijde staan'*. Jeremia put ook weer hoop en gaat door met zijn moeilijke opdracht als profeet.

In een Opwekkingslied zingen we dat God ons soms doorheen een storm leidt. *'Maar hoe zwaar de weg ook zijn zal, wij gaan niet alleen. ... Hoe het ook zij, Hij is erbij'* (nr. 729).

Daarom mag wie op de Heer vertrouwt (in tegenstelling tot vertrouwen op mensen), zich gelukkig prijzen. *'Gelukkig wie bij u hun toevlucht zoeken ... Trekken zij door een dal van dorheid, het verandert voor hen in een oase'* (Psalm 84:6-7).

De weg kan zwaar en moeilijk zijn. Daar had ook Paulus veel ervaring mee. Maar *'de vrede van God, die alle verstand te boven gaat,'* ontvangen we als we op Hem vertrouwen (Filippenzen 4:7). Hij is onze hoop en onze toekomst.

Verdieping

Laat ons eens kijken naar Daniël. Hij was waarschijnlijk van hoge afkomst en niet meer dan een jaar of vijftien toen hij als een van de eersten gedeporteerd werd. Geen perspectief meer? Je zou er zomaar depressief van worden, maar zo niet Daniël. Een leven lang heeft hij zich ingezet om de plaats waarheen hij verbannen was, te dienen (denk aan Jeremia 29:7). Een leven lang bleef hij drie keer per dag Gods aangezicht zoeken. Hij bad voor de

terugkeer uit de ballingschap. Een man van hoop en een man met
zicht op de toekomst, een boom geplant aan water.

Gebed

- ◆ Dank God dat Hij steeds hoop en uitkomst geeft.
- ◆ Bid dat je als een boom mag zijn, die geplant is aan het water van Gods bronnen en dat je veel vrucht mag dragen.
- ◆ Bid God dat Hij je zal helpen om steeds de hoop op Hem vast te houden, ook al is er een storm in je leven.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Dank u Vader dat ik steeds op u mag vertrouwen en mijn hoop op u mag vestigen.

Als ik net als Jeremia klaag en u verwijten toewerp, roep me dan ook tot de orde en help me om weer te zien wie u bent. Dank u dat u mij telkens weer uitnodigt om op u te vertrouwen. Ik dank u dat dan uw vrede, die alle verstand te boven gaat, mijn hart en gedachten zal bewaren in uw Zoon Jezus. Amen.

Dag 7 – Woensdag

Schuldig

Belijden we onze zonden, dan zal Hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad.

(1 Johannes 1:9)

Het Hebreeuws kent wel een tiental woorden die te maken hebben met zonde. Wat een contrast met onze tijd waarin zelfs het bestaan ervan regelmatig ontkend wordt!

Erkennen dat je schuldig bent, is een daad van nederigheid. Je stelt je bloot aan het oordeel van een ander, van God. Je levert je over aan zijn genade.

David, die nochtans een man naar Gods hart was, wist er alles van. In Psalm 32 vertelt hij dat hij geprobeerd had zijn zonde te verbergen. Maar zijn botten teerden weg. Hij voelde Gods hand zwaar op zich drukken, dag en nacht.

Hij werd dus gekweld door innerlijke onrust. Misschien probeerde hij zijn zonde te verbergen omdat ze zo ernstig was. We weten van overspel en moord in zijn leven (2 Samuel 11). Het waren zaken waar de doodstraf op stond. Wat als God ze niet zou vergeven? Maar de profeet Natan confronteerde hem met zijn schuld. *‘David antwoordde Natan: “Ik heb gezondigd tegen de HEER.” Toen zei Natan: “De HEER vergeeft u die zonde, u zult niet sterven.”’* (2 Samuel 12:13).

Nadat hij zijn zonde beleden had, kon David Gods vergiffenis ervaren. Dat kan zo'n gevoel van opluchting geven, zeker als je aan de doodstraf ontsnapt. Daarom geeft hij dit advies: *'Laten uw [Gods] getrouwen dus tot u bidden als zij in zichzelf een zonde vinden'* (Psalm 32:6a).

Allemaal mooi, maar waarschijnlijk is nog nooit een profeet jou komen vertellen dat je zonde je vergeven werd. Hoe kun je daar dan zeker van zijn? Er zijn beslist mensen die denken dat hun zonde te zwaar is om vergeven te worden. Wat dan?

Johannes komt ons te hulp. In zijn eerste brief schrijft hij dat God rechtvaardig en trouw is. Hij zal *zeker* onze zonde vergeven en ons reinigen van alle kwaad. Je hoeft ze alleen maar te belijden. Laat ons dan ook nooit treuzelen om dat te doen.

Geen zonde is te zwaar om vergeven te worden, behalve de zonde tegen de Heilige Geest (Matteüs 12:31-32). Maar die bestaat erin dat je het werk van Gods Geest aan de duivel toeschrijft. Dan kan God niets voor je doen, maar elke andere zonde kan vergeven worden – op eenvoudig verzoek! Maar wel op kosten van Jezus.

Verdieping

In het Onze Vader leert Jezus ons ook te bidden: *'Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was'* (Matteüs 6:12). Daar komt Hij achteraf op terug: *'Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie Vader jullie je misstappen evenmin vergeven'* (v. 15). Het gaat dan om de *bereidheid* om te vergeven, want het kan een moeizaam proces zijn dat veel tijd kost. Maar wie zijn hart afsluit om vergeving te schenken, zal ook geen kunnen ontvangen. Door vergeving te

schenken bewijs je in de eerste plaats jezelf een dienst, want dan kun je eindelijk loslaten wat jou vasthield.

Gebed

- ♦ Dank dat je je zonden telkens mag belijden en dat God dan trouw en rechtvaardig is om je zonden te vergeven en je te reinigen van alle kwaad.
- ♦ Bid dat je je hart niet zal afsluiten om anderen te vergeven.
- ♦ Bid dat je daarentegen de bereidheid mag hebben om anderen te vergeven.
- ♦ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ♦ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Vader, dank u dat u trouw, rechtvaardig en vergevend bent.

Jezus, ik verdien uw vergeving niet, maar dank u dat u uw leven hebt gegeven om verlossing en verzoening mogelijk te maken.

Help mij om dicht bij u te leven en mij telkens weer te laten reinigen door uw bloed.

Help mij ook om anderen te vergeven, zoals u mij hebt vergeven.

Amen.

Dag 8 – Donderdag

Dankbaar

Blijf bidden en blijf daarbij waakzaam en dankbaar.

(Kolossenzen 4:2)

Dankbaarheid is vaak een spontane emotie naar aanleiding van een weldaad. Je krijgt een geschenk, iemand spreekt goed over jou of behandelt je goed... En als reactie daarop voel je je dankbaar. Je kunt je dus dankbaar *voelen*, maar je kunt ook dankbaar *zijn*. Dit laatste is een houding waar je voor kiest. Je stelt je dankbaar op zonder dat er een concrete aanleiding nodig is.

Hoewel ze allebei goed en nodig zijn, roept de Bijbel ons op tot de *houding* van dankbaarheid. Het is minder spontaan, maar beter beheersbaar. Je kunt je er in oefenen (en dat zal ook het spontane gevoel ten goede komen). Je gaat op zoek naar zaken waar je dankbaar voor kunt zijn. En je spreekt dit uit tegenover de Vader. Hoort het immers niet bij dankbaarheid dat er iemand is die dit kan in ontvangst nemen?

Paulus geeft het goede voorbeeld. In de meeste van zijn brieven spreekt hij zijn dankbaarheid uit. In het begin van de brief aan de Kolossenzen klinkt het zo: 'In al onze gebeden danken wij God, de Vader van onze Heer Jezus Christus, voor u, want we hebben

gehoord dat u in Christus Jezus gelooft en alle heiligen liefhebt, omdat u hoopt op wat in de hemel voor u gereedligt.' (1:3-5)

Aan het einde van zijn brief roept Paulus de Kolossenzen op te 'blijven bidden'. Waakzaamheid en dankbaarheid duiden aan met welke houding ze dat dienen te doen.

Dankbaarheid is een goede springplank voor het gebed. Een zwemmer die in het water springt vanaf de springplank komt dieper dan iemand die zomaar van aan de rand in het water stapt. Zo maakt dankbaarheid de geloofsdimensie tastbaarder. Je bent dankbaar om wat God al heeft gedaan. Dat sterkt het vertrouwen dat Hij opnieuw zal antwoorden op onze gebeden. Dankbaarheid is daarom een goede eerste stap bij het bidden, een stap die je nooit zou moeten overslaan. Begin steeds met een tijd om op te noemen waarvoor je dankbaar bent. Noem algemene zaken (dat je een kind van God mag zijn, dank misschien voor je gezin ...), maar ook concrete dingen van de afgelopen dagen of weken.

Verdieping

Waakzaamheid bij het bidden betekent dat je goed oplet, dat je probeert geïnformeerd te zijn, dat je het geestelijk belang van de zaken probeert in te schatten en dat je van daaruit bidt. Het betekent dat je niet zozeer bidt voor wat voor de hand ligt of voor oppervlakkige zaken, maar dat je dieper graaft. In bijna al zijn brieven noteert Paulus gebeden met een diepe geestelijke betekenis. Gebeden die gericht zijn op geestelijke groei.

Gebed

- ◆ Dank God voor de vele redenen waarom je dankbaar kan zijn.
- ◆ Bid dat God je helpt om een houding van dankbaarheid te hebben onder alle omstandigheden.
- ◆ Bid dat je steeds waakzaam en dankbaar mag zijn.
- ◆ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
- ◆ *(Gebed voor jouw gemeente)*

Heer Jezus, dank u voor de zegeningen die ik door u heb ontvangen en steeds weer ontvang. Dank u voor de rijkdom van uw woord, dat mij steeds weer wijst op wie u bent. Dank u voor uw Geest die mij steeds weer onderwijst. Dank u dat u een geestelijk gezin van broers en zussen om mij heen hebt gegeven: dank u dat zij mij helpen om u beter te leren kennen.

Dank u voor uw voorziening, uw goedheid en uw genade, elke dag opnieuw. Mijn hart loopt over van dankbaarheid.

Amen.

Dag 9 – Vrijdag

Geborgen

*Hij zal je beschermen met zijn vleugels,
onder zijn wieken vind je een toevlucht,
zijn trouw is een veilig schild.*

(Psalm 91:4)

Op veel manieren drukt de Bijbel – en het boek Psalmen in het bijzonder – uit dat we bij God geborgen zijn: Hij is onze toevlucht, onze schuilplaats, ons schild, onze burcht ... Dat betekent niet dat er ons niets moeilijks kan overkomen. Wel dat Hij erbij is. Wel dat er uiteindelijk een goede uitkomst is, ook als dat niet meer in dit leven is.

Soms voel je je geborgen, maar vaker voel je dat niet. Het is iets waar je mag op vertrouwen, maar wat je ook moet leren. Jezus zegt dat zelfs een mus niet ter aarde kan vallen zonder dat de Vader erbij is (Matteüs 10:29). Ook de haren op ons hoofd zijn geteld. Zo betrokken is Hij. Het gaat in de context nota bene om vervolging. Juist als je het moeilijk hebt omwille van je geloof, hoef je niet te denken dat God je heeft laten zitten. Hoeveel getuigenissen zijn er van mensen die juist dan die onbeschrijfelijke vrede voelen.

Bij God ben je geborgen. Dat mag je juist moed geven. *‘Wanneer ze jullie vervolgen in de ene stad, vlucht dan naar de volgende’* (v. 23). Niet om bij de pakken neer te zitten, maar om ook daar

het evangelie te brengen. Dat draagt Jezus op aan de apostelen en het is precies wat Paulus doet als hij op zijn zendingsreizen telkens naar een volgende stad vlucht omdat hij vervolgd wordt. Ondanks veel moeilijkheden blijft hij het evangelie van redding in Christus en geborgenheid bij God verkondigen.

Wat Paulus schrijft in 2 Korintiërs 1:3-4 (zie dag 1), had hij zelf overvloedig ervaren: *'de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft,'* ... de God bij wie wij geborgen zijn.

Verdieping

In feite heeft vervolging veel bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. In Handelingen 8:1-3 barst de eerste vervolging los en meteen daarna lees je: *'Degenen die verdreven waren, trokken rond en verkondigden het woord van God'* (v. 4). Zo komt het woord ook in Antiochië, waar Paulus erbij betrokken raakt. Wanneer hij eenmaal in Griekenland is, brengt hij het evangelie over heel het schiereiland, juist omdat hij telkens weer moest vluchten. Niet gemakkelijk, maar Paulus voelde zich wel getroost en geborgen bij zijn Redder.

Gebed

- ♦ Dank voor de geborgenheid die je bij je hemelse Vader kan vinden.
- ♦ Dank God dat Hij onder alle omstandigheden nabij is.

- ♦ Bid dat je mag vertrouwen op Gods geborgenheid, ook al ervaar je dat niet altijd.
- ♦ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
.....
- ♦ *(Gebed voor jouw gemeente)*
.....

Heer, dank u dat u mij beschermt met uw vleugels.

U bent mijn toevlucht, mijn schuilplaats, mijn schild en mijn burcht.

Dank u dat u steeds nabij bent en mij helemaal kent, ja dat zelfs de haren op mijn hoofd zijn geteld.

Help mij om elke dag op u te vertrouwen en voor ogen te houden dat ik geborgen ben bij u, ook al ervaar ik dat niet altijd. Amen.

Dag 10 – Zaterdag

Onrustig

*'Wees stil en weet dat Ik God ben
hoog boven aarde en volkeren verheven.'*

(Psalm 46:11 WBV)

'Wees stil' klinkt vriendelijk, maar zo is de betekenis hier niet, zoals blijkt uit andere vertalingen: 'Staak de strijd' (NBV), 'Laat af' (NBG51), 'Geef het op' (HSV). De stem van God komt met gezag tussen in een onrustige wereld die zich tegen Hem verzet. Het doet denken aan Jezus die op het meer de storm bestraft met onmiddellijk gevolg: 'Zwijg! Wees stil!' (Marcus 4:39).

Ook in ons hart kan verzet zijn tegen de Almachtige. Zeker, je mag een klacht uiten, je mag zeggen dat je het niet begrijpt, je mag zeggen dat het pijn doet ... Maar op een bepaald moment kun je een houding van rebellie hebben. Dan trek je in twijfel of God wel de juiste aanpak heeft, of Hij de zaak wel onder controle heeft... Dan is het goed om stil te staan bij dit vers waarin God zegt dat Hij de Almachtige is. Weet – en erken – dat Ik God ben.

'In rust en inkeer ligt jullie redding, in geduld en vertrouwen ligt jullie kracht' zegt onze God in Jesaja 30:15. Dat was niet naar de zin van Israël. Ze wilden zich niet bekeren. Maar dan kennen ze de Allerhoogste nog niet.

'En toch wacht de HEER op het ogenblik

*dat Hij jullie genadig kan zijn;
toch zal Hij zich oprichten
om zich over jullie te ontfermen.
Want de HEER is een God van recht.
Gelukkig de mens die op hem wacht' (v. 18).*

Verdieping

Als ons hart onrustig is, is dat vaak omdat de vijand onrust stookt; hij brengt misschien twijfel en onzekerheid in onze gedachten. Daarom is het goed om na te gaan: waar komt de onrust – die misschien plots opkomt – vandaan? Een keer je dat weet kun je er gemakkelijker tegenin gaan. Misschien door een zwakte te belijden en in gebed uit te spreken dat je je herpakt. Misschien door een gedachte van onrust te bestraffen en vertrouwen op de Heer uit te spreken. ...

Gebed

- ♦ Dank God dat Hij hoog boven de aarde en de volkeren verheven is, zoals Psalm 46:11 zegt.
- ♦ Bid dat God je helpt om naar Hem toe te gaan als je onrustig bent of als je hart je verzet tegen Hem.
- ♦ Bid dat je tot rust en inkeer mag komen en dat je geduld en vertrouwen mag hebben, omdat daarin je redding en kracht ligt (Jesaja 30:15).
- ♦ *(Vul aan met een persoonlijk gebedsonderwerp)*
.....

♦ (Gebed voor jouw gemeente)

.....
Heer, dank u dat u alles onder controle hebt: u leidt de geschiedenis, u hebt het universum in uw handen, u kent ieder mens. Dank u dat u alles weet van mijn leven en dat u alles onder controle hebt.

Help mij om mij helemaal aan u over te geven, juist als ik geneigd ben om mijn eigen weg te gaan. Bewaar mij ervoor om een houding van rebellie te hebben. Help mij dan om weer ten volle te beseffen en diep in mijn hart en mijn gedachten te laten doordringen dat u God bent, dat u de Allerhoogste bent.

Ik bid dat datgene, wat ik heb geleerd in deze gebedstiendaagse, verder mag doorwerken in mijn leven, tot eer van u en tot zegen van andere mensen. Amen.

Dag 11 – Pinksteren

En nu ...

De tien dagen zijn voorbij. Hopelijk heb je het verlangen om verder te gaan. Voor de leerlingen was Pinksteren slechts het begin van een geestvervuld leven waarin gebed een grote plaats had.

Op <https://kniel.be/hulpmiddelen-en-downloads/> kun je ook wat materiaal vinden waarmee je verder kunt. Heeft jouw kerk al een gebedscoördinator? Zo ja, werk dan mee met hem of haar. Zo nee, misschien is dit iets voor jou? Neem contact op met de oudsten van jouw kerk. Met vragen kan je altijd terecht bij Kniel (info@kniel.be).

Ben je oudste? Probeer iemand te vinden die gebed in de gemeente kan stimuleren. Kniel werkt altijd samen met de oudsten.

Deze brochure wordt u aangeboden door:

Kniel

Kniel is de gebedsbeweging van **Indekerk**, het samenwerkingsverband van ECV, VEG en Vianova.

Meer informatie?

info@kniel.be • kniel.be

We verspreiden dit boekje gratis zodat het voor iedereen toegankelijk is, maar daarvoor is financiële steun nodig. Bedankt om dit ter harte te nemen. Je kunt geven via Indekerk (IBAN: BE22 0017 6887 7347) met vermelding 'Gift voor Kniel'.

Richtprijs per boekje: 2 €

Richtprijs voor het gebedsboekje voor de kinderen: 3 €

Verantwoordelijke uitgever:

Indekerk v.z.w., Romboutsstraat 7, 1932 Zaventem

Drukwerk & ontwerp:

Het Goede Boek vzw